

Adlandıramadığım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Mayıs 2016

Koyultulmuş cümlelere yüklediğim efkârı,
Yetmedi en aykırı isyanı yüklenip patikasından yüreğin,
Tuz basıp yarama;
Adlandıramadığım esrikli acıyı,
Yâd ettiğim bir tefrikada,
Usulca işaretlerken adını
Pembe kalemin kan damlayan ucuyla
Son bulmaz bir müfrezede
Sükûtu demlenmiş bir ömrün
Kim bilir hangi kırık coğrafyasında?

İmlerin tehdit ettiği bir ringde,
Astığım hasret kokan havluyu
Can çekişen bedenimden arda kalan bir sancıya delalet
İken telaffuzu imkânsız bir mihrakta
Yolumu kesen hangi bulutsa,
Sonlandıramazken adsız hikâyemi
Yine de arayıp bulamadığım dengimi,
Kiblede yetim düşen düşlerime nazire edecesine
Soruların muhatabı o beyaz yüzümde.

Hüzne delalet gök kubbe,
Hayli insafı olsa da melekler,
Belli işte zafiyeti düşkün bir kelimedenden hidayet
Yüklü sarnıcın boşluktaki coşkusu
Ki kırık o zemheri fırtınasında
Yolda kalmış mabedim,
Yetmedi kırık tekeri,
Toz konduramazken yüreğin neferi
Bir sezgide eşlik eden
İç sesim kadar da duyulmaktan aciz;
Belli ki benliğin iç dökümü
Islak gözlerin tekelinde,
Yüklediğim elemi
Bir nefeste tüketmeye dünden hazır

Yine de en engin seferi
Yitik mecalimin.

Zincirleme sorgusu yine beşerin
Zafiyetinden sızan yüz kızartıcı bir söylencede
İnsan pazarı tekelinde zebani bir dürtüde
Can bulan en esrikli ve zimmetli nefse
Hanidir soluk kanatlarından sızan
O ölü serçenin.

Yorgun huzmesi ki nirengi noktası
Tüm ikilemin hem de en sağlam sağdıçı
Yitip gidenlerin rahmeti demlenirken
En derinde, sol köşemde.

Niyazım taşarken oluk oluk,
Söz birliği etmişçesine çıkar kerevetine
Bin bir tane yüz göz olduğum debdebeli imge;
Hem de alasından acının,
En batılı yürek yarasının
Ve gizil bir hitabette bil ki adın,
Hünkârı en sefil beyanat,
Yüz sürdüğüm telaşesi yorgun iklimlerin
Biraz da savruk nidaları sönüp giden
Yaşama sevincimin.

Süzgün hükümsüzlüğü zincirin,
Hani asılıp da koparamadığım imlerin
Tekelinde rahvan bir boyutsuzluk
Sözüm ona mutluluğun hüküm sürdüğü
Görünmez izbelerin kırık tekerine takılı
Şu sislerde kaybolmuşluğu
Münafık bir gölgeye rast gelip de
Tescillediğim bilinmezliğini
Görünmez silüetimin.